

lave et bevidstløst skattestop. Man kan altså ikke have et skattestop og så opretholde en rimelig service, heller ikke over for de ældre i samfundet. Det lader sig ganske enkelt ikke gøre, og det er bare en konstatering. Der er vi uenige.

Dansk Folkeparti lægger nu stemmer til, at der faktisk er brugt færre penge til hjemmehjælpen i den her regerings periode.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere, som har meldt sig. Dermed tak til hr. Ole Sohn.

Og det bliver hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad os starte med at opsummere Det Radikale Venstres principielle holdning til finansloven.

For det første: Regeringens og Dansk Folkepartis finanslov er et valgoplæg. Regeringens og Dansk Folkepartis finanslov svarer bevidst ikke på, hvordan de store udfordringer i dansk økonomi håndteres.

For det andet: Regeringen har ikke svaret på, hvordan der skaffes 60.000 ekstra arbejdspladser, selv om dette er betingelsen for, at regeringens økonomiske politik kan hænge sammen.

Kl. 14.30

For det tredje: Regeringen diskuterer ikke fremtidens velfærdssamfund. Statsministeren vil ikke røre emnet, hverken før eller efter et valg, men jo længere tid der går, desto større bliver regningen. I stedet er regeringens prognoser nu på tredje år de mest optimistiske blandt fagøkonomer, og for tredje år i træk er der desværre tegn på, at regeringen tager fejl.

For det fjerde: Regeringen siger et og gør noget andet. Regeringen taler om miljø, uddannelse, forskning, udvikling, ulandsbistand og meget mere, men i virkelighedens verden fører man blokpolitik med Dansk Folkeparti, skærer i miljøet, sparer over 100.000 ugers voksenuddannelse væk, prioriterer ikke forskning og udvikling og sparer på ulandsbistanden.

For det femte: Regeringen taler om bredt samarbejde, men realiteten er, at det er Dansk Folkeparti, der bestemmer.

For det sjette: Der er brug for en ny kurs. Det Radikale Venstre foreslår reformer på skatte-, velfærds-, arbejdsmarkeds- og miljøområdet, og at ulandsbistanden og vores internationale arbejde prioriteres højt, her og nu når vi bliver medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Når historien skal skrives om denne finanslov, tror jeg, at man vil beskæftige sig med i hvert fald tre ting:

For det første, at en regering vel næppe nogen sinde før i den grad har sagt én ting og så gjort noget andet.

For det andet vil finansloven formentlig blive udlagt som kulminationen af blokpolitik. Dansk Folkeparti sad allerede for bordenden, stort set inden forhandlingerne overhovedet var begyndt.

For det tredje, at Det Konservative Folkeparti kastede håndklædet i ringen med denne finanslov. Det Konservative Folkeparti har hidtil haft selvstændige standpunkter til skat, miljø, velfærdsreformer og endda bredt samarbejde, men ikke på et eneste punkt har det påvirket resultatet af finanslovforhandlingerne.

Derfor: Regeringen siger ét og gør noget andet. Statsministeren taler om det brede samarbejde, men igen i år er det åbenbart for enhver, at det er Dansk Folkeparti, der bestemmer. Andre partier får allernådigst lov til at medvirke, når det lige måtte passe i regeringens kram. Det er ikke ægte bredt samarbejde.

Statsministeren og Venstre taler udadtil om at fjerne EU's landbrugsstøtte. På Venstres hjemmeside står der endda, at Venstre ønsker ikke blot at omlægge landbrugsstøtten; nej, den skal helt væk. Kommer det så til konkret handling? Hvad gør man? Man sænker skatten for landbruget herhjemme. Man taler udadtil om liberalisering, og indadtil, herhjemme, giver man støttekoner.

Regeringen udlagde miljøet som et område, der skulle styrkes ved præsentationen af finansloven. Virkeligheden viste sig at være en anden. Der blev sparet på området – igen.

På ulandsområdet taler statsministeren og regeringen varmt om Afrika og flere penge til miljøbistanden, men der spares hvert år på ulandsbistanden og på miljøbistanden.

Danmark står som bekendt over for at skulle være medlem af FN's Sikkerhedsråd, og tænk, hvis Danmark i den periode kunne gå foran med et godt eksempel, bekæmpe fattigdom i den tredje verden og indfri FN's tusindårsmålsætninger. I stedet er der de sædvanlige besparelser.

Statsministeren taler om behovet for mere uddannelse; Danmark skal leve af viden. Vi er helt enige, men i praksis er der skåret mere end 100.000 kursustimer for voksne væk.